وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٨﴾

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ﴿٩﴾

سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ﴿١٠﴾

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ﴿١١﴾

الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ﴿١٢﴾

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿١٣﴾

قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٧﴾

إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٨﴾

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٣﴾

تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾

تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ﴿٥﴾

لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ﴿٦﴾

وتوفیق خواهیم دادترابمعرفتِ شریعتِ آسان (٨) .

پس پنددِه ا گرسود کند پنددادن (٩) .

پند خواهدگرفت هرکه می ترسد (١٠) .

واجتناب می‌کنند ازآن پندبدبخت ترین مردمان (١١) .

آنکه خواهد درآید بآتش بزرگ (١٢) .

باز نمیرد آنجا ونه زنده باشد (١٣) .

هرآئینه رستگارشد هرکه پاك شد (١٤) .

ویاد کرد نام پروردگارخودرا پس نماز گذارد (١٥) .

بلکه اختیار میکنید زندگانی این جهان را (١٦) .

وآخرت بهترست وپاینده تر (١٧) .

هرآئینه این مقدمه مذکور بودد رصحیفه های نخستین (١٨) .

صحیفه های ابراهیم وموسیٰ (١٩) .

سوره غاشیه مکی است وآن بیست وشش آیت است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

آیا آمده است به تو خبر قیامت (١) .

یك عدهٔ چهره ها آنروزخوار باشند (٢) .

کار کننده محنت کشنده باشند (٣) .

درآیند بآتش افروخته شده (٤) .

آب نوشانیده شوند از چشمهٔ نهایت گرم (٥) .

نباشد ایشانرا هیچ طعامی مگر از ضریع (٦) .

لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِن جُوعٍ ﴿٧﴾
که فربه نکند ودفع گرسنگی نه نماید[۱] (٧) .

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾
یك عدهٔ چهره ها آنروز تازه باشند (٨) .

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾
به سعی خودرضا مند شده باشند (٩) .

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾
دربهشت عالی (١٠) .

لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ﴿١١﴾
نه شنوی آنجاهیچ سخن بیهوده (١١) .

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾
درآن جاچشمهٔ روان باشد (١٢) .

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾
درآن جاتخت های بلند باشد (١٣) .

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾
وکوزه های نهاده شده (١٤) .

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾
وبالشهای برابر یکدیگر گذاشته (١٥) .

وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ﴿١٦﴾
وفرش های نفیس پهن کرده (١٦) .

أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾
آیانه می نگرند بسوی شتران چگو نه آفریده شدند (١٧) .

وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾
وبسوی آسمان چگونه برداشته شد (١٨) .

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾
وبسوی کوه ها چگونه برافراشته شد (١٩) .

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾
وبسوی زمین چگونه پهن کرده شد (٢٠) .

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾
پس پندده جزاین نیست که تو پند دهنده ای (٢١) .

لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ ﴿٢٢﴾
نیستی برایشان گماشته شده (٢٢) .

إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾
لیکن هرکه روبگرداند وکافرشود (٢٣) .

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾
پس عذاب کندش خدا به عقوبت بزرگ (٢٤) .

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾
هرآئینه بسوی ماست رجوع ایشان (٢٥) .

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُم ﴿٢٦﴾
بازهرآئینه برماست حساب ایشان (٢٦) .

---

(١) ضریع نام گیاه خاردارست .